

Paramahansa Jógánanda

Rozvíjení dynamické vůle.

Los Angeles, Kalifornie, 11.1.1949

Bůh seslal člověka na zem a dal mu možnost jistých mentálních a duchovních sil, které člověk může získat a jejichž moudrým použitím může dosáhnout žádaných výsledků. Silou, která pohání stroje, je elektrina. Složitý lidský stroj, jenž nám byl Bohem darován, tato pohyblivá struktura kostí pokrytých jemnou kůží a obsahující miliardy buněk, je poháněn inteligentní životní silou, *pránou*, putující podobně jako elektrický signál v nervové soustavě.

V dětství je tělo vůči mysli vnímavější a mysl může snadno přimět tělo, aby plnilo její přání. Později, když si dítě vytvoří různé návyky, nepracují tělo a mysl ve stejném souladu jako dřív. Často zdůrazňuji, že ačkoli je hmotná forma jenom jako sen ve vědomí Boha, tak dokud své fyzické tělo používáte, mělo by být zcela pod kontrolou vaší mysli.

Tělo se bude neustále potýkat s nějakými problémy a neduhy, takový je zákon života. Avšak navzdory všem nepříjemnostem byste měli udržovat takovou neutrálnost mysli, aby vnější okolnosti vaši mysl nijak nezasahovaly.

Svatý František z Assisi těžce trpěl, a přece to jeho mysl neovlivnilo. Krátce před smrtí oslepl a lékař navrhl léčbu, která zahrnovala vypálení kusů tváře od obočí k uším rozžhaveným železem. Žádné prostředky na otupení bolesti nebyly. Přítomní žáci svatého Františka to nemohli snést, ale František řekl lékařům, ať léčbu provede. Přívětivými slovy uvítal Oheň jako svého bratra a ani v nejmenším nedal znát, že by cítil spojení mezi tělem a myslí. Bůh po vás chce, abyste pochopili, že ve vašem pomíjivém těle je nezničitelná a nesmrtelná duše.

Bylo by chybou domnívat se, že mistři vůbec netrpí. Ježíš nechal své tělo trpět bolestí na kříži, ačkoli byl již osvobozen. Na své tělo tím ochotně převzal část utrpení plynoucího z *karmy* jeho žáků i celého světa. Znal však vztah mezi myslí a tělem a nahlížel na utrpení jako na iluzorní projev v kosmickém snu Boha. Tělo je souhrnem pocitů. Není snadné se od pocitů odpoutat, ale můžete to dokázat, pokud si budete stále uvědomovat, že jste duší sjednocenou s Duchem. Je-li však mysl zcela ovládnuta tělem a jeho požadavky, jak je tomu u většiny lidí, je dobré začít oddělovat mysl od těla pomalu, po malých krocích.

Rozdíl mezi obyčejným člověkem a *jógínem* je ten, že trpí-li obyčejný člověk, pak nařiká a poddává se bolesti, zatímco trpí-li *jógín*, zůstává ustálen v uvědomění si toho, že není tělo a že je od těla oddělen. A takové pochopení je se mnou neustále. Někdy se vidím, jak se procházím, a zároveň si uvědomuji, že nemám tělo. V božském Vědomí pochopíte, že jakožto duše nemáte ruce, oči, uši, nohy ani s tím spojené fyzické potřeby. Přesto můžete tento tělesný nástroj používat a rozvíjet. Je například možné slyšet, vidět, čichat, chutnat a dotýkat se jen silou myšlenky. Při jasno-slyšnosti (obdoba jasnovidnosti) člověk slyší jen prostřednictvím své vnitřní síly. Mnoho světců slyší hlas Boha či hlasy jeho andělů a tyto hlasy ho vedou a řídí. Slyší nikoli ušima, ale skrze mysl. Takový stav vědomí je zkušenost, nikoli představivost. Ale vaší zkušeností se to nestane, dokud nezačnete provádět meditaci. Pokud budete s největší oddaností meditovat, pak jednoho dne, když to budete nejméně čekat, prožijete tutéž zkušenost a pochopíte, o čem mluvím.

Bůh mi neustále ukazuje, že tělo není skutečné. Také mi ukazuje, že tělo bude trpět. Avšak fyzické utrpení, které bude tělo zakoušet, nemá nic společného s mým vědomím. Pochází z převzetí negativní *karmy* druhých lidí a nemá spojitost s utrpením, vytvářeným osobními tužbami. Pokud toto tělo udělá pro svět a ostatní lidi něco dobrého, je to v pořádku. Mistr se nestará o to, co se s jeho tělem stane, zajímá ho jen v tom smyslu, aby bylo druhým ku prospěchu.

Obyčejný člověk si je neustále vědom svého těla, výjimkou je jen doba během spánku. A i tak si člověk po probuzení hned uvědomí, zda spal dobře nebo špatně. Někteří materialisté si myslí, že když spíme, jsme nevědomí, ale to není pravda. Copak bychom mohli po probuzení vědět, jak dobře jsme spali, kdybychom byli během spánku nevědomí? Lze s jistotou říci, že mysl (vědomí) existuje i bez těla.

Tělo a mysl jsou řízeny poznáním a vůlí

Jaké jsou hlavní síly, které ovládají tělo a mysl? Jsou to síly poznání a vůle. Poznání je intuitivní přímá znalost pravdy, je to znalost, kterou má duše. Během válečného konfliktu bývají nasazeni vyzvědači, aby našli cíl, kam je třeba namířit. Vaše poznání je jako vyzvědač a vaše vůle vám dává palebnou sílu, abyste prostřednictvím svého poznání dosáhli svých cílů. Vůle by vždycky měla být řízena poznáním. Jedno bez druhého znamená nebezpečí. Máte-li poznání, ale už ne dostatečnou vůli k následování toho, co vám poznání sděluje, ohrožuje to váš pocit spokojenosti a dobré pohody. A máte-li silnou vůli, ale žádné poznání, je tu velká pravděpodobnost, že „špatně namíříte“ a sami sebe zničíte.

Pokud vám vaše inteligence neukazuje správně, ohledně toho, co máte dělat, pak jistě není řízena pravým poznáním. A pokud vaše inteligence nepodporuje sílu vůle nutnou k uskutečnění požadavků vaší duše, pak neplní své pravé poslání.

„Je řečeno, že smysly jsou nadřazené (fyzickému tělu), mysl je nadřazená schopnostem smyslů, inteligence je nadřazená mysli a to, co je nadřazené inteligenci, je On, Duch, právě Já (Átman).“ *₁

Většina lidí jsou jako stroje. Nasnídají se, jdou do práce, poobědvají, jdou z práce, přijdou domů na večeři, podívají se na televizi a jdou do postele. Na noc se tyto tělesné stroje vypnou. Ti, kteří takto žijí, používají vůli jen mechanicky. Provádění většiny činností je pro ně věcí zvyku, neboť své povinnosti vykonávají stále stejným způsobem. Vynakládají jen velmi malé nebo žádné úsilí na to, aby svou vůli používali vědomě. Je pravda, že po celou dobu uplatňují k provádění návykových činností sílu své vůle, ale je to vůle čistě **mechanická**, nikoli **dynamická**.

Fyziologická, prvotní vůle – první projev síly vůle.

Když se člověk narodí, vstupním projevem jeho vůle je první dětský pláč otevírající plíce a vedoucí k tomu, že člověk začne dýchat. Mudrci tvrdí, že se duši nelíbí, když je uvězněna v malém dětském těle. Proto je první zkušeností v této formě pláč. Duše pochopila, že v lidském těle bude procházet spoustou obtíží, a říká: „Bože, proč jsi mě sem zase poslal?“ Mnoho dětí má při porodu spojené ruce. Jejich duše se obrací k Bohu a modlí se: „Ó Duchu, v tomto životě už mě konečně osvobod’.“

Vůle je v našem životě velmi důležitý faktor. Je to síla, s jejíž pomocí můžete dosáhnout výšin Božského poznání, anebo klesnout na nejnižší úroveň nevědomosti. Pláč novorozence je projevem **fyziologické prvotní** vůle. Dítě se cítí nespokojené a chce se zbavit nepohody. Nad toto dětské stádium se většina lidí nedostane. Tito lidé chtějí okamžitě odstranit jakékoli nepohodlí. Když vidí něco, co se jim líbí, hned po tom zatouží a myslí si, že to musí okamžitě mít, že bez toho nemohou žít. Taková vůle, zcela ovládaná smysly, je **fyziologická** či **prvotní** vůle. Je to tělem omezená vůle, následující požadavky smyslů.

Je velmi nebezpečné užívat jakékoli drogy, neboť následkem toho se vůle dostane do otroctví těla. Znal jsem člověka, který bral opium. Celý dlouhý den prospal v otupělosti. Trvalo mu roky, než své zotročení překonal. Užívat omamné látky je jedním z největších hříchů vůči Duchu. Stejně tak alkohol. Obojí znamená zničení síly vůle. Všichni mudrci před tím varují. Za žádných okolností byste se neměli nechat zlákat, neboť v krátké době můžete být ztraceni. Alkohol a drogy jsou hříchy vůči duši, neboť ochromují sílu vůle a bez vůle je realizace duše a spasení nemožné.

Mnoho lidí je omezeno **fyziologickou prvotní** vůlí. Pokud převládnu silné návyky týkající se alkoholu, sexu nebo zloby, je zničena síla, která ovládá *pránu* a umožňuje jí účinně řídit lidský stroj. Jakmile se v člověku usadí špatné návyky, je velmi těžké je překonat. Jste-li zvyklí reagovat vztekem, kdykoli se vám něco nelíbí, budete se tak chovat navzdory tomu, že byste se chtěli chovat jinak. Zvyky ničí největší dar nebes, sílu vůle, pomocí níž můžete dojít k vlastní spáse.

Bez poznání se vůle stává omezena návyky

Kdyby se nám Bůh a nebe vnucovali, pak bychom byli jejich otroky. Bůh nám ale dává svobodnou volbu, pomocí níž můžeme přijmout či odmítnout dobro a přijmout či odmítnout zlo. Síly, které vám Bůh daroval a

s jejichž pomocí můžete tuto volbu učinit, jsou poznání a vůle. Zjistěte, zda máte nad svou vůlí kontrolu, či nikoli. Nedopusťte, aby byla vaše vůle oslabena špatnými návyky.

Po *fyzilogické prvotní* vůli přichází *vůle omezená návyky*. Pokud vaše vůle není řízena poznáním, vstoupí samovolně do druhé fáze. Někdy i dítě řádného člověka postrádá pravdomluvnost a dobré návyky. Takové dítě mělo jistě spoustu příležitostí naučit se být dobrým člověkem. A přece se stane, že když povyroste, začne používat svou vlastní vůli a dopustí se nejrůznějších chyb a omylů. Proč? Obvykle je v takových případech povaha dítěte ovlivněna *karmou* z minulých životů a dítě tíhne ke špatnému jednání a špatným návykům. Rodina jej učí správnému jednání, ale to jenom překrývá skutečnou povahu dítěte. Vůle je kontrolována dobrými návyky pouze mechanicky, nikoli skrze poznání a skutečné pochopení. Proto jakmile se dítě vymaní z dobrého vlivu rodiny, snadno podléhá svodům a pokušení.

Když se zeptáte zlodějí či alkoholiků, zda svůj způsob života mají rádi, většinou řeknou, že ne. Na počátku jejich špatných činů bylo přesvědčení, že budou šťastni. Neuvědomili si, že důsledky jejich činů pro ně budou ničivé. Z tohoto důvodu hluboce soucítím s lidmi, kteří udělali chybu, a pro ně volám: „Ale z milosti Boží i já jdu.“ *₂ Zlo je druh opiátu, způsobujícího otupění. Proto bychom měli mít místa, kde se lidé, kteří jednali špatně, mohou naučit žít a myslet. Vězení rozhodně vhodným místem k nápravě není. Takoví lidé by měli přijít mezi mudrce, neboť jen ti jim mohou skutečně pomoci.

Všichni kolem jste zloději příležitostí, pokoušející se pro svoji vůli ukrást energii a životaschopnost. Nikdo vám však vaši vůli vzít nemůže, jen vy sami. Dítě si žádá vlastní cestu, ale pokud není jeho vůle řízena poznáním, pak v dospělosti zjistí, že se stalo otrokem svých tužeb. Neděláte dnes věci, o nichž víte, že byste je dělat neměli, protože vám později přinesou utrpení? Vaši vůli vyčerpává nadměrné podněcování smyslů, nevytvářejte si proto nepřirozené touhy. Dejme tomu, že máte rádi určité jídlo. Vaše vůle by měla být taková, abyste byli schopni se nadále bez tohoto jídla obejít.

Nelze s určitostí říci, co opravdu máte rádi a co ne, neboť vaše sklony se neustále mění. Pokud se nad tím zamyslíte, zjistíte, že ohledně toho, co máme nebo nemáme rádi, se všichni chováme podivně. Proč něco máme v oblíbě a něco jiného nikoli, netušíme. Liší se i to, co máte rádi vlivem svého poznání, a co jako důsledek svých zvyků. V jednu chvíli se do něčeho zamiluji, ale v následujícím okamžiku se mi to může znechutit.

Být veden poznáním znamená být vládcem světa. Než moudrý člověk začne jednat, snaží se určit správnost svého záměru. A když se pro něco rozhodne a až dodatečně zjistí, že jeho rozhodnutí nebylo správné, okamžitě chybu přizná. Nikdy nepoužívejte sílu své vůle k tomu, abyste byli tvrdohlaví. S někým můžete mluvit hodiny a hodiny a on s vámi zdánlivě souhlasí, ale pak otočí a říká něco přesně opačného. Nechce se vzdát vlastního názoru. To není síla vůle, ale otročení svému egu. Kolem sebe vidíte spousty takových otroků. Myslí si, že jsou svobodní, ale jejich vůle je svazuje. Jednají mechanicky, řízení dobrými či špatnými návyky. Pokud si řeknete: „Zdržím se špatných činů, neboť ty mi štěstí nepřinesou“, nebo „Jednám správně ne z donucení, ale protože mě dobro vede ke spokojenosti“, pak je to poznání. Tak mě cvičil můj *guru*. Jednu věc je třeba si neustále připomínat: Je-li vůle řízena poznáním, pak do našeho života přináší tvořivost.

Když Ježíš řekl svému nebeskému otci: „Staň se tvá vůle“*₃, nebylo to proto, že by ztratil sílu své vůle, ale poněvadž chtěl, aby jeho vůli řídil Bůh. Když Vůle Boží žádala: „Vzdej se svého těla“, musel Ježíš použít velmi silnou vůli k tomu, aby slabost těla překonal. Lidská vůle se stane *božskou* vůlí, uvedenou do souladu s Duchem, pokud se člověk, je-li to nezbytné, vzdá těla stejně ochotně, jako to udělal Kristus. Člověk, který je otrokem svého těla, by si místo toho řekl: „Chtějí mě ukřižovat, musím se zachránit.“ Kdyby to udělal Ježíš, nebyl by se stal Kristem, jenž v našich srdcích žije dodnes.

Etapy rozvoje lidské vůle

Člověk postupuje od *fyzilogické prvotní* vůle raného dětství k *nerozumové* vůli pozdějších dětských let. *Nerozumová* vůle spočívá v tom, že dítě je zvyklé poslouchat matku a udělat vše, co mu matka řekne. Po *nerozumové* vůli dětských let přichází *slepá* vůle mládí. Člověk uniká vůli matky a začíná cítit sílu vlastní vůle. Ozkouší ji a pak ji používá, aby získal to, po čem v nitru touží.

Jako dítě jsem si přál kolo a dostal jsem ho. Pak jsem chtěl koně, ale toho jsem nedostal. Po dlouhé době jsem však získal i koně. Každou moji touhu Bůh uspokojil. Vše, co jsem si přál, ke mně přišlo. To bylo Boží pozhnání.

Dříve než jsem použil svou vůli k tomu, abych se snažil uskutečnit nějaké své přání, vždy jsem se zajímal o to, zda je mé přání správné. Je dobré být tvrdohlavý, ale jen když se jedná o dobrou věc. Uděláte-li chybu, je třeba ji napravit. Pokud nejste slepi k dobru a nepoužíváte svoji vůli k děláni špatností, pak postupujete od *slepé* vůle k vůli *rozumové*.

Když mi v jedenácti letech zemřela matka a já pro ni velmi truchlil, pomohla mi má starší sestra Roma. Druzí to zkoušeli silou, ale Roma si mě získala svou láskou. I když jsem ji stále říkal: „Běž pryč, běž pryč“, zjistil jsem, že nakonec splním, co si přeje.

Povaha světce je jemná jako květina, ale silnější než hromobití, když se pro něco dobrého rozhodne. Je to proto, že je jeho vůle vedena poznáním. Někdy jsem se domníval, že mám lepší nápad než můj *guru*, ale nebylo vůbec jednoduché ho přesvědčit. Pokud zjistil, že nabízím nový úhel pohledu, řekl: „Máš pravdu, uděláme to podle tebe.“ Pokud jsem pravdu neměl, nepohnulo s ním nic.

Rozumová vůle je ten nejúžasnější nástroj, jaký si lze představit. Jste vedeni *rozumovou* vůlí, *slepou* vůlí, anebo *prvotní fyziologickou* vůlí? *Rozumová* vůle je cesta k poznání. Když vás napadne, že teď prostě musíte do kina, je to *prvotní fyziologická* vůle. A když uvážíte, že je to jedno a že můžete jít do kina jindy, je to *rozumová* vůle.

Vůle, která není řízena návyky, je *rozumová* vůle. Pokud nechcete kouřit, kouřit byste neměli. Když nejste hladoví, nejzte jen ze zvyku. Rozhodnu-li se zdržet jídla, nikdo mě k jídlu nezláká. Další ze zvyků, jež se těžko ovládají, je hrubá, nevlídná mluva. Jestliže s druhými nemluvíte vlídně, ochromuje to vaši vůli. Nikdy nejednejte rozmrzele či nahněvaně. Ve chvíli, kdy se zlobíte, je vaše tvář škaredá. Buďte natolik milující a laskaví, aby si každý, koho potkáte, řekl: „Toho člověka bych znovu rád viděl.“ Máte-li svoji řeč pod kontrolou, nejste sami tak citliví na to, co o vás druzí řeknou. Hněvat jsem se přestal již jako malý. Ale občas tvrdými slovy ukážnu ty chápavé jedince, které mi Bůh poslal, abych je vycvičil. Těm, kteří chápaví nejsou, neříkám nikdy nic.

Hle jak skvělá je síla vůle. Poté, co si rozvinete *rozumovou* vůli, napadne vás, že s touto silou musíte vytvořit něco hodnotného. A berete jednu věc za druhou a začínáte je uskutečňovat. Soustředíte se na problém zdraví, peněz, ovládnutí zvyků či touhu poznat Boha. Jestliže jste schopni vytrvat, dokud nedosáhnete cíle, pak jste dospěli k *dynamické* vůli.

Svět se vás bude snažit obelstít

V životě vás všechno odvádí pryč od Boha. Většina oddaných odpadne hned na začátku, protože nepoužijí svou *božskou* vůli. Stále se nemohou dostat k meditaci. Den za dnem, týden za týdnem, stále meditaci odkládají. Víte, že chcete milovat Boha, a víte, že byste měli vynaložit úsilí hned teď, ale stále to odkládáte. Pamatuji se na období svého dětství, kdy jsem takto promarnil spoustu času. Tehdy jsem již denně meditoval, ale rozhodl jsem se, že tomu každý den budu věnovat o trochu víc času. Stále jsem to odkládal, až jsem najednou zjistil, že uplynul celý rok. Tehdy jsem si vzpomněl na příběh o kočce a vrabčákovi.

Kočka chytila vrabce, ale vrabec byl chytrý. Připomněl kočce, že v rámci přípravy k jídlu je vhodné očistit si tvář a packy. Kočka uznala, že na tom něco je, vrabce pustila a začala se lízat. Mezitím vrabec odlétl na vysoký strom. Konečně se kočka domýla a řekla: „Teď můžeš dolů, jsem připravena povečeřet.“ Ale vrabec zacvrlikal: „Smůla, já už jsem ve špičce stromu.“ Kočka tak došla poznání, že od příště bude vždy nejprve jíst a teprve pak se věnovat očištění.

První musí přijít jako první. Jakmile se ráno vzbudíte, meditujte. Když to neuděláte, celý svět se bude snažit vás dostat a na Boha si ani nevzpomenete. Večer meditujte, dříve než přijde spánek. Jsem na meditaci tak zvyklý, že i když už večer usínám, zjišťuji, že medituji. Nemůžu již spát obvyklým způsobem. Zvyk být s Bohem přichází jako první.

V síle vaší vůle leží obraz Boha

Síla vůle znamená svobodu. Síla vůle znamená Nebe. Když své vůli nedovolíte, aby ji oslabovaly nástrahy světa, dosáhnete božského cíle. Většina z vás svoji vůli vyčerpává špatnými návyky, kouřením, alkoholem, nevlídnou mluvou. Mnoho z vás se těmto zlovykům poddává každý den. Myslíte si, že bez nich nemůžete být. Byla však doba, kdy jste nevěděli, co je to kouření, co je to alkohol, anebo co je to hněv. Získáním těchto

zlovyků jste se vzdali své svobody. Musíte zůstat jejich otroky? Pokud neosvobodíte sílu své vůle odstraněním světských zlovyků a nepoužijete svoji vůli k provádění meditace, jak byste mohli nalézt Boha?

Bez ohledu na to, co se stane s vaším tělem, věnujte se meditaci. Nechodte večer spát, dokud nepohovoříte s Bohem. Vaše tělo vám bude připomínat, že jste tvrdě pracovali a potřebujete si odpočinout, ale čím víc budete jeho požadavky přehlížet a soustředíte se na Boha, tím víc budete planout radostným životem. Pak poznáte, že nejste tělo. V síle vaší vůle leží obraz Boha. Tento obraz byl znesvěcen, poněvadž jste se stali otroky své mysli. Když jsem opouštěl Indii a odjížděl do Ameriky, řekl mi můj *guru*: „Zapomeň, že ses narodil mezi Indý a nepřebírej způsoby Američanů... Bud' svým pravým Já, dítětem Božím.“ Následováním jeho moudrých rad jsem si udržel svou vůli svobodnou. Pokud bych věděl, že mám pravdu a druzí se mýlí, pak i kdyby se proti mně postavil celý svět, svůj názor bych nezměnil.

Nic není nemožné, když se vůle stane vůlí dynamickou

Vyberte si nějaký dobrý, prospěšný, pozitivní cíl a pak se rozhodněte svého cíle dosáhnout. Bez ohledu na to, kolikrát selžete, neustávejte ve svém snažení. Pokud se bez ohledu na to, co se děje, pevně rozhodnete, že „ať se třeba země otřásá, nepřestanu dělat to nejlepší, co mohu“, pak používáte *dynamickou* vůli a posléze uspějete. *Dynamická* vůle je to, co činí z jednoho člověka boháče, z jiného siláka a z dalšího světce.

Není to jen Ježíš a pár dalších, kteří jediní poznali Boha. Jestliže vynaložíte správný druh úsilí, pak i vy Boha naleznete. Jaký má smysl použít dnes *dynamickou* vůli k tomu, být skvělým lékařem či úspěšným obchodníkem, když zítra můžete umřít? Proto Ježíš říká: „Hleďte nejprv království Božího.“ *⁴ Použijte svoji vůli nejprve k tomu, abyste poznali Boha, a pak bude vaší životní cestu určovat On.

Pokud si dnem a nocí sami v sobě potichu šeptáte: „Bože, Bože,...“ s nehlubší touhou Ho poznat, pak používáte *dynamickou* vůli. Je lepší použít svou vůli k hledání Boha než k čemukoli jinému. Jsem šťasten, že mě Bůh požehnal *božskou* vůlí, již ve mně probudil můj *guru*, Šrí Juktéšvardží. Než jsem svého mistra potkal, cvičil jsem si svoji vůli tu i onde na neúčinných věcech. Ale i tehdy, jakmile jsem něco začal, zapojil jsem *dynamickou* vůli, abych to dokončil.

Pamatuji se na to, kdy jsem poprvé *dynamickou* vůli použil k pomoci druhým. S mým přítelem jsme byli ještě malí chlapi, když jsem mu jednoho dne řekl: „Seženeme jídlo pro pět set lidí.“

„Vždyť nemáme ani cent,“ namítal přítel.

„Přesto to zvládneme,“ ujistil jsem ho. „A myslím, že peníze přijdou prostřednictvím tebe.“

„To je nesmysl,“ smál se tomu.

Intuitivní přesvědčení mě přinutilo okamžitě poznamenat: „V žádném případě nesmíš odporovat své matce. Udělej všechno, oč tě požádá.“

Druhý den za mnou přiběhl a vyprávěl, že se zrovna koupal, když ho matka zavolala. Chtěl jí říci, ať ho neruší při koupání, ale místo toho se zeptal, co potřebuje. Řekla, že má jít navštívit tetu bydlící nedaleko a on to slíbil.

Když přišel k tetě, ta na něho hned spustila: „Co je to za bláznivého kluka, s nímž ses dal dohromady? Ztratil jsi rozum? Co je pravdy na tom, že chcete nakrmit pět set lidí?“

Přítel byl nazlobený a chystal se k odchodu. Ale teta ho zastavila a řekla mu: „Tvůj kamarád je možná blázen, ale jeho nápad je dobrý. Tady máš dvacet rupií.“

Přítel překvapením div neodmlel. Běžel hned za mnou a všechno mi vyprávěl. Když jsme šli koupit rýži a jiné potraviny, lidé ze sousedství už o našem plánu věděli a věnovali nám spoustu dalšího jídla. Nakonec jsme mohli nasytit dva tisíce lidí! Tatáž *božská* síla vůle mi později pomohla k založení první knihovny Sarasvat Library v Kalkatě.

Napadne-li vás něco prospěšného, co byste mohli udělat, jistě toho dosáhnete, když použijete *dynamickou* vůli. Bez ohledu na okolnosti platí, že vytrváte-li ve svém snažení, Bůh si najde prostředky, jimiž vaše vůle bude odměněna. O tom mluvil Ježíš, když řekl: „Budete-li mít víru a nebudete-li pochybovat... kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, staneť se.“ *⁵ Pokud bez přestání používáte *dynamickou* vůli, pak to bez ohledu na všechny nezdary, které mohou přijít, přinese úspěch, zdraví i sílu pomáhat lidem. A k tomu navíc se vytváří i spojení s Bohem.

Je třeba rozvíjet právě tuto sílu vůle – vůle, která donutí vyschnout i oceán, bude-li to pro dobro věci nutné. Největší sílu vůle byste měli použít k provádění meditace. Bůh si přeje, abychom objevili svou *božskou* vůli a použili ji k Jeho poznání. Rozvíjejte *dynamickou*, Boha hledající *božskou* vůli. Osvobození vám

nepřinesou slova, ať jsou jakkoli hluboká. K osvobození dojdete jen vlastním úsilím, prostřednictvím meditace.

Poznámky:

**₁ Bhagavadgíta III:42, „Bylo řečeno: Mocné jsou smysly. Mocnější než smysly je mysl. Mocnější než mysl je Inteligence. Avšak nejmocnější ze všeho je duch – On, který je věčný.“, překlad Rudolf Janíček.*

**₂ „But for the grace of God, there go I“ - anglické úsloví, jehož původ je připisován Johnu Brandfordovi žijícímu v 16.stol., kazateli a mučedníku Anglikánské církve. Údajně to Brandford řekl, když viděl jít odsouzené na popravu a uvědomil si, že v každém z nás je stejné zlo, které přivedlo tyto lidi k jejich nešťastnému konci, a pro slávu Boží jsme tedy tím, čím jsme, ať už kriminálníky nebo světci.*

**₃ Matouš 6.10, „Staň se tvá vůle“- český ekumenický překlad, „Bud' vůle Tvá“ - Bible kralická, v angličtině „Thy will be done“.*

**₄ Matouš 6.33, „Ale hleďte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno.“ - Bible kralická, „Hleďte především jeho království a spravedlnost a vše ostatní vám bude přidáno.“ – český ekumenický překlad.*

**₅ Matouš 21.21, „Budete-li mít víru a nebudete-li pochybovati, ... kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, stanet' se. - Bible kralická, „... budete-li mít víru a nebudete pochybovat, ... i kdybyste této hoře řekli: ‚Zdvihni se a vrhni se do moře‘ – stane se to.“ – český ekumenický překlad.*